

Abstrakt

Vztahy mezi Evropskou unií a Tureckem provází již několik desetiletí komplikovaný přístupový proces s cílem integrace Turecka do EU. Vývoj tohoto procesu ovlivňují jak vnitřní faktory na obou stranách, tak vnější okolnosti. Od roku 2011 se kvůli krizi na Blízkém východě začalo Turecko potýkat s narůstajícím počtem příchozích migrantů, jichž nejvíce přicházelo mezi roky 2013 až 2015. V létě 2015 vlna migrantů zasáhla také EU. Tato práce se zabývá vlivem jedné z nejsilnějších migračních vln od konce 2. světové války na vzájemné vztahy EU a Turecka. Nejprve je analyzována migrační krize včetně jejích dopadů na EU a Turecko, zkoumána je jejich individuální reakce na krizi, aby se následně výzkum zaměřil na spolupráci obou aktérů od podzimu 2015 do jara 2016. Práce tak odhaluje, že vliv migrační krize na EU i Turecko byl natolik velký, že se ani jedna strana nebyla schopna s obtížnou situací vypořádat samostatně, a i díky charakteru migrační vlny se otevřelo jedinečné okno příležitosti pro oživení vzájemných vztahů. K tomuto oživení opravdu došlo v říjnu 2015 a až do uzavření migrační dohody v březnu 2016 lze na spolupráci EU a Turecka pohlížet jako na efektivní, pozitivní a oboustranně prospěšnou spolupráci, alespoň v kontextu migrační krize.